

De Grote Verzoendag

***Sleutelverzen: "Op de tiende dag van de zevende maand moet u zichzelf verloochenen en geen werk doen ... Want op deze dag zal er verzoening voor u gedaan worden, om u te reinigen. Dan zult u voor het aangezicht van de HEER rein zijn van al uw zonden."
Leviticus 16:29-30***

***Geselecteerde Schriftteksten:
Leviticus 16:2-9 en 11-19 en 27-34***

De les van vandaag gaat over de diensten van de Tabernakel die werden uitgevoerd op Israëls jaarlijkse Verzoendag, zoals beschreven in het 16e hoofdstuk van Leviticus. Deze belangrijke dienst vond plaats op de tiende dag van de zevende maand van het Joodse religieuze jaar. Het werd beschouwd als de meest plechtige gelegenheid van het hele jaar, de dag waarop de hogepriester het Heilige der Heiligen - het binnenste compartiment van de tabernakel - binnenging om verzoening te doen voor de zonden van de natie. Om de diensten van deze

speciale dag te leiden, was de hogepriester, Aaron, niet gekleed in zijn gebruikelijke "gewaden van glorie en schoonheid", maar in gewaden van offers, die van wit linnen waren. Exodus 28:2-39; Leviticus 16:4

Aaron kreeg de opdracht om een os en een geit te verzamelen voor de verzoeningsoffers. De os werd door Aaron zelf geleverd en moest in de voorhof van de Tabernakel worden geslacht als zondoffer voor hemzelf en zijn huis. Het vet van de os moest op het koperen altaar worden verbrand. Vanwege de grote hoeveelheid vet van een os moet het wel hevig hebben gebrand en een dichte rookwolk hebben geproduceerd die in het zicht van de buitenstaanders opsteeg. Leviticus 16:3, 5-6 en 25

Aäron moest dan een wierookvat vullen met brandende kolen van het vuur op het koperen altaar en het samen met zoete wierook in het Heilige, het eerste compartiment van de Tabernakel, brengen. Het wierookvat moest bovenop het gouden altaar worden geplaatst en de wierook moest erop worden gestrooid om een rook van zoete parfum te produceren, die door het tweede voorhangsel heen het Heilige der Heiligen binnendrong. Toen dit nauwkeurig was uitgevoerd, kon Aaron veilig het Heilige der Heiligen binnengaan en doorgaan met de

laatste verzoeningshandeling. Daar moest hij het bloed van het rund op en voor het verzoendeksel sprenkelen. verzen 12-14

Buiten de tabernakel, voorbij het kamp dat het omringde, moest er nog een vuur zijn. Daar moesten de verachtelijke delen van het stierkalf - de huid, het vlees en de mest - verbrand worden. Deze scène was open voor het zicht van alle Israëlieten die rondom de Tabernakel waren gelegerd en onderscheidde het scherp van de andere offerrituelen van de Verzoendag, die werden verduisterd door de linnen gordijnen die de Tabernakelhof omringden en de ingesloten aard van het Heilige en het Heilige der Heiligen. Zo werd het offeren van het stierkalf voltooid. vers 27

De geit voor het zondoffer werd als volgende geofferd. Deze moest voor dit doel uit het volk van Israël genomen worden en voor de Heer voor de deur van de Tabernakel gebracht worden. De geit van de Heer werd geslacht in de voorhof van de Tabernakel en het bloed werd in het Heilige der Heiligen gebracht en besprenkeld op dezelfde manier als het bloed van de os was gedaan. De huid,

het vlees en de mest werden eveneens buiten het kamp van Israël verbrand. verzen 15 en 27

Paulus schreef: "Deze dingen overkwamen hen (de Israëlieten). als voorbeelden voor ons. Ze zijn opgeschreven om ons, die aan het einde van het tijdperk leven, te waarschuwen...". Ze waren een "schaduw, een flauw voorproefje van het goede dat komen gaat" en van "betere offers", gecentreerd in Jezus. 1 Korintiërs 10:11; Hebreeënen 10:1; 9:23